

- b) käsiraamatus nende toimingute kirjeldamiseks kasutatud matemaatilised valemid;
- c) konkreetsed käsud või käskude kombinatsioonid, millega kõnealused toimingud aktiveeritakse;
- d) suvandid, mille esimese programmi autor on eri käskude puhul ette näinud;
- e) märksõnad ja süntaks, mille esimene programm ära tunneb;
- f) vaikevalikud, mida esimese programmi autor otsustas kasutada juhul, kui kasutaja ei täpsusta teatavat käsku või suvandit;
- g) iteratsioonide arv, mida esimene programm teostab teataval asjaoludel?
9. Kas artikli 2 punkti a tuleb tõlgendada nii, et teise programmi autor rikub käsiraamatu autoriõigust, kui ta teist programmi kirjeldavas käsiraamatus reprodutseerib või olulises osas reprodutseerib märksõnad ja süntaksi, mille esimene programm ära tunneb?

⁽¹⁾ ELT L 122, lk 42.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2009. aasta direktiiv 2009/24/EÜ arvutiprogrammide õiguskaitsse kohta (kodifitseeritud versioon) (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 111, lk 16).

⁽³⁾ EÜT L 167, lk 10.

Bell & Ross BV 26. augustil 2010 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu 18. juuni 2010. aasta otsuse peale kohtuasjas T-51/10: Bell & Ross BV versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi C-426/10 P)

(2010/C 346/46)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Bell & Ross BV (esindaja: advokaat S. Guerlain)

Teine menetlusosaline: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused), Klockgrossisten i Norden AB

Apellandi nõuded

— tühistada vaidlustatud otsus;

— sedastada, et hageja tühistamishagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) otsuse (kohtuasi T-51/10) peale on vastuvõetav, ja seega saata asi tagasi Üldkohtule, et see teeks tühistamishagi kohta sisulise otsuse;

— mõista Siseturu Ühtlustamise Ametilt välja apellatsioonastme ja esimese kohtuastme menetluse kulud.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab apellatsioonikaebuse toetuseks kuus väidet.

Bell & Ross BV esimese väite kohaselt on rikutud Üldkohtu kodukorra artiklit 111, kuna Üldkohus otsustas kohtujuristi ära kuulamata, et hagi on ilmselgelt vastuvõetamatu.

Apellandi teise väite kohaselt rikkus Üldkohus kodukorra artikli 43 lõiget 1, kuna otsustas, et 1. veebruaril 2010 kohtukantseleisse saabunud hagi allkirjastatud eksemplarid ei ole originaaleksemplarid ja et alles 5. veebruaril 2010 ning seega pärast tähtaja möödumist saabunud dokumente saab pidada originaaleksemplarideks, jättes lisaks täpsustamata, kuidas saab originaale koopiatest eristada. Ülalviidatud artikkel ei täpsusta eeskirju, mis kehtivad menetlusdokumendi originaalile antava advokaadi allkirja suhtes.

Kolmandas väites heidab Bell & Ross BV Üldkohtule ette seda, et talle ei antud vastavalt pooltele mõeldud praktiliste juhiste artikli 57 punktile b ja Üldkohtu kohtusekretäri ametijuhendi artikli 7 lõikele 1 võimalust kõrvaldada puudusi, mida talle ette heideti.

Bell & Ross BV neljanda väite kohaselt on tegemist vabandatava eksimusega, kuna segaduse originaaleksemplari tuvastamisel põhjustasid asjaolud, mille üle apellandil puudus kontroll. Käesolevas asjas võimaldavad vabandatavat eksimust lubada sellised asjaolud nagu kohtumenetluses osalemiseks vajalike koopiate suur arv, mis nõudis kolmandast isikust teenuseosutaja kasutamist, paberkoopiate ülihea kvaliteet, mis ei võimaldanud originaali eristada, ning kõigi kohtukantseleile ettenähtud tähtaja jooksul esitatavate eksemplaride allkirjastamine.

Viiendas väites viitab apellant erakorralistele, ebanormaalsetele ja väljaspool ettevõtja kontrolli olevatele asjaoludele, mis tõendavad ettenägematu olukorra ja *force majeure*'i esinemist.

Viimases, kuuendas väites väidab Bell & Ross BV, et Üldkohus rikkus proportsionaalsuse põhimõtet ja õiguspärase ootuse põhimõtet, kuna esiteks saabusid seitse allkirjastatud eksemplari ja üks faksi teel saadetud koopia Üldkohtu kantseleisse ja teiseks näevad eespool viidatud dokumendid ette võimaluse hagi nõetehkaseks muutmiseks.